

Konkurrence, som det er umuligt at ramme gennem en Varemærkelov, saa er det en fuldkommen naturlig Ting at sige, at Varemærker beskyttes i alle Retninger i en Varemærkelov, ikke alene ved Anbringelse paa Varen eller paa Indpakningen, allermindst naar det maa erkjendes, at denne Anbringelse paa Varen eller paa Indpakningen i mangfoldige Tilfælde er en ren Umulighed, saaledes at man i disse Tilfælde altsaa er i Stand til i Kraft af den trufne Ordning at benytte et ulovligt Varemærke lovligt i alle Tilfælde, hvor det overhovedet kan bruges paa alle Maader, hvor man i det praktiske Forretningsliv overhovedet kan bringe det til Publikums Kundskab. Med Hensyn til Affattelsen skal jeg dog tillade mig at bemærke, at det, som forekommer mig i dette Tilfælde ligeoverfor vore skandinaviske Brødre at have Betydning, er, at de i de ordinære Tilfælde kunne faae deres Varemærker registrerede i Danmark ifølge den samme formelle Fremgangsmaade, hvorefter det kan ske i Sverige og Norge, i deres Hjemland. Derimod forekommer det mig ikke at være nogen Krænkelse af nogen svensk Mands Ret, at man siger: „Hvis en Mand i Danmark registrerer dit Varemærke, for du har faaet det registreret i Danmark, skal det ikke være dig berøvet, skal du ikke være udelukket fra at bringe dine Varer frem“, saaledes som Tilfældet var med et tydt Varemærke for nogle Aar siden. Det var et Posthorn, som en tytt Blyantsfabrikant havde benyttet i 100 Aar, tror jeg. Det blev registreret af en dansk Mand, der saa betjendtgjorde i Bladene, at han vilde anholde og beslaglægge en hvilken som helst Blyant, som denne gamle Fabrikant indførte med et Posthorn paa. Jeg kan ikke skjønne, at det skulde være nogen Krænkelse af en svensk Mands Ret, hvis vi indførte en Regel, som førte til, at en dansk Mand ikke kunde jage en Svensker ud af det danske Marked ved at gaa hen og registrere hans Varemærke, og jeg kan heller ikke indse, at det kan være nogen Krænkelse af den svenske Mands Ret, at man forhindrer, at Danske anvende hans Varemærke i Konkurrencen i alle saadanne Tilfælde, hvor det ikke bliver anbragt paa selve Varen eller paa dens Indpakning. Det forekommer mig, at disse to Hovedpunkter, jeg her har fremhævet, maatte blive modtaget med Taknemmelighed og Paaskjønne af alle de Mændinge, hvis Interesser overhovedet komme i Berøring med Danmark i den her omhandlede Henseende.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg maa ganske vist indrømme det ærede Medlem, der nu satte sig, at der maa jo anvendes et vist Stjøn ogsaa med Hensyn

til det Spørgsmaal, hvorvidt man kan gaa i Forskjelligheder ligeoverfor de andre skandinaviske Lande, naar man skal sige, at den Lovgivning, vi her give, kommer til at falde saaledes sammen med de andre Landes, at vi kunne vente en Konvention oprettet. At det selvfølgelig ikke kan henregnes til Forskjelligheder, der kunde svække dette Forhold, naar der gives en bedre Ret til Undersaatter i Sverrig og Norge, er en klar Sag, og jeg har selv havt Velighed til at fremhæve, at man netop kan opfatte 3die Stykke i § 10 som værende i Stand til at give Svenskerne en Ret, som de ikke vilde faae efter det oprindelige Forslag. Det var ganske i samme Retning, det ærede Medlem talte ved at nævne Exemplet om Blyanterne, som iøvrigt er meget illustrerende. Derfor er det ogsaa med fuld Føie fra Regeringens Side, at man er gaaet bort fra det, at selve Registreringen er intakt i alle mulige Tilfælde. Hvad angaar Spørgsmaalet om Svig i § 10, da antager jeg, at vi efterhaanden maa kunne blive enige om, at den ikke med Nødvendighed forudsættes at finde Sted. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Gallier) siger, at juridisk er det rigtig for Varemærkerne anerkjendte Registrering, men jeg paastaar, at det kan ogsaa være saaledes, at det efter den almindelige Opfattelse er rigtig. Det Tilfælde kan meget vel forekomme, at et Varemærke bliver indregistreret i god Tro af en Mand, uagtet det er benyttet af en Anden, det Tilfælde kan godt forekomme. Man maa huse paa, at det ene Varemærke behøver ikke at være en Kopi af et andet for at stride mod hinanden, det forlanges ikke efter denne Lov; altsaa, det Tilfælde kan meget godt indtræde. Hvorledes man iøvrigt skal ordne Sagen, naar der er vitterlig Svig tilstede, kunne vi nok komme ud af og enes om. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) nævned, at Affattelsen af § 10, 3die Stykke, gif ud paa, at Bedkommende kunde faae sit Varemærke registreret, naar han havde faaet Dom over den uberettigede Tilegnelse for de Slags Varer, for hvilke han har benyttet Mærket. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er ganske samme Ordlyd, som findes i Lovforslagets § 14, 6te Stykke, som allerede tidligere har været fundet i Lovforslaget. Nu opstaaede det ærede Medlem det Spørgsmaal, om det end ikke særlig var henvendt til mig: Kan en Mand da ikke ved Dom og senere Registrering faae Ret til i Almindelighed at benytte dette Varemærke, saaledes at det udelukker alle Andre fra Benyttelse. Det er et Fortoltnings-spørgsmaal. Spørgsmaalet er: Kan han blive